

fældet, havde han vist ikke været den, der var fremkommen dermed. Jeg vil sige, at der hører overordentlig meget Mød til at fremkomme med et Forslag, om hvilket man siger: blot man vil anerkjende Tanken, der ligger der, thi det ligger vist af mange Feil (Kof og D: Det sker jo hver Dag); ja, om det saa sker hver Dag, saa hører der meget Mød til at komme med saadanne Forslag — jeg tør ikke længere sige: umodne, thi det ærede Medlem protesterede jo imod en foregaaende Tale, fordi han havde brugt dette Udtryk, og jeg vil derfor sige, at det ærede Medlem skulde have gjort Alvor af at gaa den Vej, han antydede, at han vilde gaa, nemlig at fremkomme med et selvstændigt Forslag; havde han forsøgt derpaa, saa vilde han selv have opdaget Banfæltigheder, som han nu ikke synes at have tænkt paa. Naar man skal skrive et Forslag og altsaa overveie med sig selv, førend det kommer til Andres Dverbetelse, om det er praktisk udførligt, om det er Noget, der lader sig gjøre, saa kommer man selv allerførst til at opdage, hvor Meget man mangler Gaaing mangler, hvorlidt man er i Stand til at udføre det, man har tænkt paa at ville udføre, og naar nu det ærede Medlem efter denne Dag vil forsøge paa at bringe et Lovforslag frem, der er praktisk udførligt, ja, saa staar Sagen ganske anderledes; kan han vise os et saadant Forslag, saa vil jeg for mit Bekomvende betragte det ganske anderledes, end jeg betragter det Forslag, der her idag foreligger. Jeg havde ventet fra flere ærede Herrer, som forekom mig — maasse jeg har taget feil — at give deres Bifald tilkjende ved Meget af det, den ærede Forslagsstiller sagde, at Høve Udtalelse for Forslaget; jeg havde ventet, at En eller Anden af dem vilde have vist, hvad den ærede Forslagsstiller ikke syntes i Stand til at vise, at Forslaget var praktisk udførligt; jeg havde, som sagt, haabet fra den Side at høre nogle Ord for Forslaget, men det er ikke sket. Alligevel vil jeg sige, hvad der ikke er Noget, jeg griber ud af Luften, thi jeg har allerede førend idag sagt det til mange Medlemmer, at jeg havde tænkt at kunne stille mig saaledes, at jeg vilde sige: Tanken i Forslaget er i og for sig meget smuk, og jeg vil derfor for at yde Tanken

min Anerkjendelse kunne stemme for Forslaget ved anden Behandling, men jeg gjør det kun med det Forbehold, at Udvalget alvorlig vil tage dette Spørgsmaal under Dverbetelse mellem anden og tredje Behandling og da gennem en Betænkning lade os faae dets Mening at høre med Hensyn til Forslagets Udførlighed, og hvorvidt Udvalget er i Stand til at tilraade det, og til den Tid vilde jeg ikke erkjende mig bunden ved min Afstemning idag, men forbeholde mig al mulig Frihed. Saaledes har jeg tænkt at stille mig, men den ærede Forslagsstiller har gjort mig det umuligt at stille mig saaledes, thi de, som jeg oprigtigt talte mente, at han nærmest kunde søge som sit Forslags Bærere her i Thinget, ere de eneste, han har søgt at rette Bebrejdelser og føve Anklager imod (Kof og Ret). Det nytter ikke, at det ærede Medlem siger: Nej, vi have alle hørt det. Altsaa siger jeg: det ærede Medlem har ikke taget Sagen saaledes, at det er mig muligt nu at følge den Fremgangsmaade, som det, da jeg kom her idag, var min Tanke at følge. Nu behøves det ikke, thi det ærede Medlem har taget Forslaget tilbage, og nu har jeg faaet sagt, hvad jeg fandt nødvendigt at sige overfor de stærke Anklager, der ere komne fra det ærede Medlem, hvorfor jeg skal tage Forslaget tilbage. Da Ingen optog det saaledes, ligger frafaldne Forslag, bortfaldt det.

Berg: Jeg har tidligere bedet om Ordet for at udtale mig om § 22, og de dertil stillede Endringsforslag. Jeg skal gjøre det meget kort i § 22 gaar ud paa at forandre de nu bestaaende Bestemmelser angaaende Arveretten. Det forekommer mig, at den ikke har sin Plads i en Lov, som denne. Jeg vilde imidlertid lade dette gaa, dersom de foreslaaede Forandringer gik i en vigtig Retning, men det er efter min fulde Dverbetening en gal Retning, som Regjeringen foreslaa de gjældende Arvegangsbestemmelser forandrede i. Den ærede Minister presser Arvegangsbestemmelserne i England, og den ubvidebe Testationsret, som der nu findes, og den meget væsentlig derved bevirkede Samfundstil